

inima dumneavoastră. Și mă rog ca, de-a lungul vieții dumneavoastră, să vă arătați credința! În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Când un bebeluș se naște, cordonul ombilical are o ligatură dublă și este tăiat între acele două ligaturi. O ligatură este o legătură – o legătură puternică. Cuvântul *religie* are rădăcini latine, *re* însemnând „din nou” sau „înapoi la” și, probabil, *ligare*, însemnând „a face legătura” sau „a fi conectat”. Astfel, înțelegem că religia „face o legătură între credincioși și Dumnezeu”.
2. Exodul 20:3. De asemenea, Domnul a spus: „Întoarceți-vă, și abateți-vă de la idolii voștri, întoarceți-vă... de la toate urăciunile voastre” (Ezechiel 14:6).
3. Doctrină și legăminte 6:36.
4. Vezi Spencer W. Kimball, *The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. de Edward L. Kimball (1982), p. 391.
5. Vezi Mosia 2:41; Doctrină și legăminte 58:30–33; 82:10. Acest principiu este valabil pentru toată lumea, căci „Dumnezeu nu este părtinitor” (Faptele apostolilor 10:34; vezi, de asemenea, Moroni 8:12).
6. Doctrină și legăminte 132:22.
7. Vezi Leviticul 15:13.
8. 2 Timotei 3:7.
9. 1 Nefi 19:23.
10. Isaia 5:20.
11. Scripturile ne învață: „Veniți la Domnul Cel Sfânt. Amintiți-vă de cărările Lui că sunt drepte. Iată, calea omului este strâmtă, dar se întinde dreaptă în fața Lui, iar păzitorul porții este Cel Sfânt al lui Israel; și El nu folosește acolo niciun slujitor; și nu este nicio altă cale decât prin poartă; și El nu poate fi înșelat, căci Domnul Dumnezeu este numele Lui” (2 Nefi 9:41).
12. Thomas S. Monson, „Courage Counts”, *Ensign*, nov. 1986, p. 41. Cu altă ocazie, președintele Monson ne-a oferit acest avertisment inspirat: „Pentru a trăi bine, trebuie să ne dezvoltăm capacitatea de a înfrunta problemele având curaj, de a înfrunta dezamăgirea cu bucurie și triumful cu umilință... Suntem fii și fiice ale Dumnezeului Cel viu, după a cărui imagine am fost creați. Nu putem să credem acest lucru cu sinceritate fără să avem un simț nou și profund al tăriei și puterii, chiar și al tăriei de a trăi conform poruncilor lui Dumnezeu și al puterii de a rezista ispitelor lui Satana” („Yellow Canaries with Gray on Their Wings”, *Ensign*, iulie 1973, p. 43).
13. „Lepădați-vă de orice necredință” (Moroni 10:32). Nu te teme mai mult de om decât de Dumnezeu (vezi Doctrină și legăminte 3:7; 59:5).

Vârstnicul Richard G. Scott

din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

„Eu v-am dat o pildă”

Cel mai măreț exemplu care a existat pe pământ este Salvatorul nostru, Isus Hristos... El ne invită să urmăm exemplul Său perfect.

Când am meditat la datoria mea de a împărtăși Evanghelia, m-am gândit la cei dragi a căror influență blajină m-a ajutat să găsesc îndrumarea divină care mi-a susținut progresul spiritual. În momente importante din viața mea, Tatăl din Ceruri m-a binecuvântat cu persoane care au avut grijă de mine și m-au ajutat să fac alegeri corecte. Ei au urmat acest sfat al Salvatorului: „Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu”¹.

Când eram copil, tatăl meu nu era membru al Bisericii și mama mea devenise mai puțin activă. Locuiam în Washington, D.C., și părinții mamei mele locuiau la o distanță de peste 4.000 de kilometri depărtare, în statul Washington. La câteva luni după ce am împlinit opt ani, bunica Whittle a venit să ne viziteze. Bunica era îngrijorată deoarece nici eu, nici fratele meu mai mare nu fusesem botezați. Nu știu ce anume le-a spus părinților mei cu privire la acest lucru, dar știu că într-o dimineață ne-a luat pe mine și pe fratele meu în parc și ne-a împărtășit sentimentele ei despre importanța de a fi botezat și de a participa cu regularitate la adunările Bisericii. Nu-mi amintesc exact ceea ce a spus ea, dar cuvintele ei m-au emoționat profund

și, curând, fratele meu și cu mine am fost botezați.

Bunica a continuat să ne încurajeze. Mi-amintesc că de fiecare dată când fratele meu sau eu primeam însărcinarea de a rosti o cuvântare în Biserică, o sunam și o rugam să ne ajute. În câteva zile, primeam prin poștă o cuvântare scrisă de mână. După un timp, ea ne-a ajutat dându-ne doar un plan al cuvântării, fapt care necesita mai mult efort din partea noastră.

Bunica, cu respect și curaj, l-a ajutat pe tatăl nostru să înțeleagă cât de important era ca el să ne ducă personal cu mașina la Biserică. Ea ne-a ajutat, în multe feluri, să simțim nevoia de a avea Evanghelia în viața noastră.

Lucrul cel mai important era faptul că știam că bunica ne iubea și că iubea Evanghelia. Ea a fost un exemplu minunat! Sunt recunoscător pentru mărturia pe care mi-a împărtășit-o când eram foarte tânăr. Influența ei mi-a schimbat viața în bine pentru totdeauna.

Mai târziu, cu puțin înainte de absolvirea universității, m-am îndrăgostit de o tânără fată frumoasă, pe nume Jeanene Watkins. Credeam că și ea începuse să aibă sentimente de afecțiune profunde față de mine. Într-o seară, când vorbeam despre viitor, ea, cu grijă, a făcut o aluzie care mi-a

schimbat viața pentru totdeauna. A spus: „Când mă voi căsători, voi face acest lucru în templu, alături de un misionar credincios, întors din misiune”.

Până atunci, nu mă gândisem prea mult la misiune. În acea noapte, mi-am schimbat radical modul de gândire privind slujirea misionară. M-am dus acasă și n-am putut să mă gândesc la nimic altceva. Am stat treaz toată noaptea. În ziua următoare, nu m-am putut concentra în timpul orelor de la școală. După multe rugăciuni, am luat decizia de a mă întâlni cu episcopul meu și de a începe completarea cererii de a sluji în misiune.

Jeanene nu mi-a cerut niciodată să slujesc într-o misiune *de dragul ei*. Mă iubea suficient de mult pentru a-mi vorbi despre convingerile ei și, apoi, mi-a dat ocazia să-mi aleg singur calea în viață. Amândoi am slujit în misiuni și, mai târziu, am fost pecetluit în templu. Curajul și angajamentul lui Jeanene de a trăi potrivit convingerilor sale religioase au influențat în bine viața noastră. Sunt convins că n-am fi găsit fericirea de care ne bucurăm fără credința sa puternică în principiul de a-L sluji în primul rând pe Domnul. Ea este un minunat exemplu de neprihănire!

Amândouă, bunica Whittle și Jeanene, m-au iubit suficient de mult încât să-mi împărtășească convingerea pe care o aveau despre faptul că rânduilele Evangheliei și faptul de a sluji Tatălui din Cer urmau să-mi binecuvânteze viața. Niciuna dintre ele nu m-a forțat sau nu m-a făcut să simt că nu eram destul de bun. Pur și simplu, ele m-au iubit și L-au iubit pe Tatăl din Ceruri. Amândouă au știut că El îmi putea schimba viața mai mult decât puteam eu singur. Fiecare m-a ajutat cu multă dragoste și curaj să trăiesc într-un mod care să-mi aducă cea mai mare fericire.

Cum putem, fiecare dintre noi, să devenim o influență atât de importantă? Trebuie să ne asigurăm că îi iubim sincer pe cei care dorim să-i ajutăm în mod corect astfel încât să poată începe să dobândească încredere în dragostea lui Dumnezeu. Pentru foarte mulți oameni, primul pas în acceptarea Evangheliei este dobândirea credinței că există un Tată în Cer, care îi iubește pe deplin. Acea credință este mai ușor de dezvoltat când au prieteni sau membri ai familiei care îi iubesc în același fel.

Acordându-le încredere în dragostea dumneavoastră îi puteți ajuta să-și dezvolte încrederea în dragostea lui Dumnezeu. Apoi, prin comunicarea dumneavoastră dragăstoasă și atentă, viețile lor vor fi binecuvântate prin împărtășirea lecțiilor pe care le-ați învățat, prin experiențele pe care le-ați avut și principiile pe care le-ați urmat pentru a găsi soluții la propriile dumneavoastră probleme. Arătați-vă interesul sincer cu privire la bunăstarea

lor; apoi, depuneți-vă mărturia despre Evanghelia lui Isus Hristos.

Puteți ajuta în moduri care au la bază principiile și doctrinele Evangheliei. Încurajați-i pe cei care îi iubiți să caute să înțeleagă ceea ce Domnul ar dori ca ei să facă. O cale prin care puteți face aceasta este aceea de a adresa întrebări care să-i determine să se gândească și apoi acordați-le timp suficient – fie ore, zile, luni sau mai mult – să mediteze și să caute să găsească răspunsurile ei înșiși. Puteți să-i învățați să se roage și să recunoască răspunsurile la rugăciunile lor. Ajutați-i să știe că scripturile sunt o sursă importantă de primire și recunoaștere a răspunsurilor. În acest fel, îi veți ajuta să se pregătească pentru ocazii și încercări viitoare.

Scopul lui Dumnezeu este „să [realizeze] nemurirea și viața veșnică a omului”². Acesta este principiul fundamental care motivează tot ceea ce facem. Uneori suntem atât de preocupați de lucruri pe care le considerăm

fascinante sau devenim atât de implicați în responsabilități lumești încât pierdem din vedere obiectivele lui Dumnezeu. Dacă vă concentrați, în mod constant, asupra principiilor de bază, veți înțelege mai bine ceea ce trebuie să faceți și veți produce mai multe roade pentru Domnul și mai multă fericire pentru dumneavoastră.

Când vă concentrați asupra principiilor de bază ale planului salvării, veți împărtăși mai din plin ceea ce cunoașteți, deoarece înțelegeți importanța eternă a rânduielilor Evangheliei. Veți împărtăși ceea ce cunoașteți într-un mod care îi va încuraja pe prietenii dumneavoastră să dorească să fie întăriți spiritual. Îi veți ajuta pe cei dragi să dorească să se supună tuturor poruncilor Sale și să ia asupra lor numele lui Isus Hristos.

Amintiți-vă, convertirea persoanelor este doar o parte a lucrării de salvare. Încercați întotdeauna să întăriți familiile. Când predați, gândiți-vă la importanța pecetuirii familiilor în templu. Cu unele familii s-ar putea să dureze ani, așa cum a fost cazul părinților mei. După mulți ani de la botezul meu, tatăl meu a fost botezat și, mai târziu, familia mea a fost pecetluită în templu. Tatăl meu a slujit ca oficiant pentru pecetluiri

în templu și mama mea a slujit acolo cu el. Când aveți perspectiva rânduielilor pentru pecetuirile din templu, veți ajuta la construirea împărăției lui Dumnezeu.

Amintiți-vă, dragostea față de ei este baza puternică necesară pentru a-i influența pe cei care îi iubiți. Influența bunicii mele Whittle și a soției mele, Jeanene, ar fi fost neînsemnată dacă nu aș fi știut în primul rând că ele mă iubeau și doreau ca eu să am ce-i mai bun în viață.

Pe lângă faptul de a-i iubi, aveți încredere în ei. În unele cazuri ar putea părea greu să aveți încredere,

Sydney, Australia

dar găsiți un mod de a avea încredere în ei. Copiii Tatălui din Cer pot face lucruri uimitoare atunci când simt că există încredere în ei. Fiecare copil al lui Dumnezeu în viața muritoare a ales planul lui Dumnezeu. Aveți încredere că, dacă vor avea ocazia, vor face această alegere din nou.

Împărtășiți principii care îi ajută pe cei care îi iubiți să înainteze pe cărarea spre viața eternă. Amintiți-vă, noi toți creștem puțin câte puțin. Și dumneavoastră ați avut nevoie de timp pentru a înțelege Evanghelia. Împărtășiți Evanghelia în mod *simpliciter*.

Mărturia dumneavoastră personală despre ispășirea lui Isus Hristos este un instrument puternic. Alte resurse sunt: rugăciunea, Cartea lui Mormon, celelalte scripturi și angajamentul dumneavoastră față de rânduielile preoției. Toate acestea vă vor ajuta să primiți inspirație prin intermediul Spiritului, pe care este foarte important să vă bazați.

Pentru a fi eficienți și a face la fel cum a făcut Hristos³, concentrați-vă asupra acestui principiu de bază al Evangheliei: *ispășirea lui Isus Hristos face posibil ca noi să devenim mai asemănători Tatălui nostru din Cer, astfel încât să putem trăi etern împreună cu familiile noastre.*

Nu există doctrină mai importantă pentru lucrarea noastră decât ispășirea lui Isus Hristos. În orice ocazie potrivită, depuneți mărturie despre Salvator și puterea sacrificiului Său ispășitor. Folosiți scripturile care ne învață despre El și motivul pentru care El este modelul perfect pentru fiecare în viață.⁴ Va trebui să studiați cu sârguință. Nu fiți atât de absorbiți de lucruri neimportante, încât să uitați să studiați doctrina și învățăturile Domnului. Dacă aveți o bază doctrinală solidă și personală, puteți fi o sursă puternică de împărtășire a adevărilor vitale altora, care le așteaptă cu disperare.

Noi slujim Tatălui nostru din Cer, în modul cel mai eficient, influențându-i pe alții și slujindu-le în mod drept.⁵ Cel mai mare exemplu care a existat pe pământ este Salvatorul nostru, Isus Hristos. Slujirea Sa în viața muritoare a fost plină de învățături, de slujire și de dragoste. El a stat împreună cu oameni care erau considerați de alții a fi nedemni de tovărășia Sa. El i-a iubit pe fiecare dintre ei. A înțeles nevoile lor și i-a învățat Evanghelia Sa. El ne invită să urmăm exemplul Său perfect.

Eu știu că pentru a avea pace și fericire în această viață trebuie să trăim conform Evangheliei Sale. Sper ca noi să ne amintim să urmăm exemplul Său împărtășind dragostea noastră, încrederea și cunoașterea adevărului celor care încă nu au acceptat în întregime Evanghelia glorioasă. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Ioan 13:15.
2. Moise 1:39.
3. Vezi Ioan 13:15.
4. Vezi, de exemplu, Luca 22:39-46; Ioan 8:3-11; Filipeni 4:13; Iacov 5:15-16; 1 Ioan 1:7; 2 Nefi 1:15; 2; 25:17-30; 31; Iacov 4; Alma 7; 42; 3 Nefi 11-30; Moroni 10:32-33; Doctrină și legăminte 18:10-16; 19:13-19; 29:3; 88:1-13; 138:2-4; Moise 5:6-12.
5. Vezi Matei 22:35-40; Mosia 2:17.

Vârstnicul Robert D. Hales
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

„Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele”

Folosirea libertății noastre de a alege pentru a ne supune înseamnă să alegem „[să facem] ce e drept pentru-a [noastră] libertate”.

Dragi frați și surori, dintre toate lecțiile pe care le învățăm din viața Salvatorului, niciuna nu este mai clară și mai puternică decât cea privind supunerea.

Exemplul Salvatorului

În cadrul consiliului din viața premuritoare care a avut loc în cer, Lucifer s-a răzvrătit împotriva planului Tatălui Ceresc. Cei care l-au urmat pe Lucifer și-au încheiat progresul etern – fiți atenți pe cine urmați!

Atunci, Isus Și-a exprimat angajamentul de a Se supune spunând: „Tată, făcă-se voința Ta și slava să fie a Ta în veci”¹. De-a lungul slujirii Sale, „El a suferit ispite, dar nu le-a luat în seamă”². Cu siguranță, El „a învățat să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit”³.

Pentru că Salvatorul nostru a fost supus, El a ispășit pentru păcatele noastre făcând posibilă învierea noastră și pregătind calea prin care să ne întoarcem în prezența Tatălui nostru Ceresc, care știa că aveam să facem greșeli în timp ce învățăm să fim supuși în timpul vieții de pe pământ. Când ne supunem, acceptăm sacrificiul Său, căci „noi credem că, prin

ispășirea lui Isus Hristos, toți oamenii pot fi salvați supunându-se legilor, rânduielilor și poruncilor date prin intermediul Evangheliei”⁴.

Isus ne-a învățat să ne supunem printr-un limbaj simplu, ușor de înțeles: „Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele”⁵ și „Vino și urmează-Mă”⁶.

Când suntem botezați, noi „[luăm] asupra [noastră] numele lui Hristos” și intrăm „într-un legământ cu Dumnezeu că [vom] fi supuși până la sfârșitul vieților [noastre]”⁷. În fiecare duminică ne reînnoim legământul făcut la botez luând din împărtășanie și depunând mărturie că suntem dornici să ținem poruncile. Căutăm iertare pentru gândurile, sentimentele sau faptele noastre care nu sunt în armonie cu voia Tatălui nostru Ceresc. Când ne pocăim încetând să mai fim nesupuși și începând să fim din nou supuși, ne arătăm dragostea față de El.

Tipuri de supunere

Când trăim conform Evangheliei, creștem în înțelegerea supunerii. Uneori, suntem ispitiți să urmăm ceea ce eu numesc „supunerea omului firesc”, prin care, din cauza